

Letní festival na pláži

Hudební festivaly pod širým nebem k létu patří. A když je jejich kulisou atraktivní lokalita, požitek je o několik úrovní vyšší. Přesně to se povedlo 13. srpna bohumínské přehlídce na pláži Kališova jezera. Příjemná muzika, voda, slunce a k tomu výborný servis občerstvení.

Mladý spolek Město Bohů se loni skvěle uvedl Skřečošským festivalem a letos pokračuje v pořádání venkovních akcí. V červenci pozval

milovníky španělské kuchyně a tance na Večer v rytmu Flamenco na novobohumínském náměstí, v půli srpna se blýskl plážovým Kalich fes-

Foto: Pavel Čempěl

tem u jezera. Vyrostla u něj dvě pódiá, z nichž se střídavě linul pop, funk nebo rock, stánky s občerstvením a také posezení. Ovšem kdo chtěl, mohl se uvelebit na trávniku, za zvuku hudby si pinknout plážový volejbal nebo se jít zchladit do vln. Zkrátka pohodové hudební léto u vody.

(tch)

Střídání v mikrojeslích

Pomalou se blíží konec léta a několik dětí, které navštěvují bohumínské rodinné centrum Bobeš, bude brzy odcházet do mateřských škol. Centrum proto pro ně připravuje velkou rozlučkovou oslavu, kde rozhodně nebude o zábavu nouze a kde se uskuteční slavnostní »výkop« do mateřinky. Těmto dětem přejí tety chuvičky v nové školce spoustu parádní zábavy a nových přátelství.

Pro nově přichozí děťátka chystá Bobeš pěkné uvítání, nové hračky. Prokoukly také podlahy v centru, za což patří dík městu Bohumínu.

Jesličky v Bobeši jsou tady pro nejmenší od roku 2017. Navštěvují je denně maximálně čtyři děti, což

»tetám« umožňuje k dětem přistupovat individuálně a s láskou. Informace o jesličkách v Bobeši podají zájemcům na čísle 604 344 402 nebo lze poslat e-mail na jesle@bobescentrum.cz.

(crb)

Vzpomínky na středoškolská léta

Bohumínským gymnáziem prošly za sto let tisíce studentů. Pro většinu byla škola skvělým odrazovým můstkem k další kariéře a řada individualit dosáhla ve svém oboru věhlasu, který přesáhl hranice města, okresu i kraje. Někteří zasvětili život vědě, další uspěli na politickém kolbišti a jiné zlákal svět médií a uměleckých múz. Mnoho velikánů už nás během jednoho století opustilo. Gymnázium ale oslovilo ty stále aktivní, aby na svá středoškolská léta v Bohumíně zavzpomínali.

Ondřej Sikora (30), vedoucí pracovník České filharmonie, na gymnáziu studoval letech 2002-2006.

Do prvního ročníku osmiletého gymnázia jsem na-

stoupil v roce 2002 a měl jsem štěstí na řadu úžasných a nezapomenutelných pedagogů. Například lásku k rodnému jazyku a literatuře v nás svým povzrušivým přednesem živila profesorka Marie Vilišová. A pro mne bylo moc milé ji i více než deset let po opuštění gymnaziální brány vidávat na koncertech klasické hudby v Domě kultury města Ostravy. Vždy jsem z jejího úsměvu poznal, že si mě ze školní lavice pamatuje.

Protože jsem při gymnáziu navštěvoval také bohumínskou ZUŠ, aktivně jsem se jako účinkující zapojoval do nejrůznějších školních kulturních akcí a besídek, díky čemuž jsem se seznámil s mnoha spolužáky z jiných ročníků, zejména se jmenovkyní Nikol Sikorovou (dnes Cenkovou). Stali se z nás nerozluční kulturní partáci. Nakonec i díky doporučení třídní profesorky Hany Šrámkové jsem se v kvartě přihlásil k přijímacím zkouškám na Janáčkovu konzervatoř v Ostravě, na kterou jsem poté opravdu odešel. Ač jsem na bohumínském gymnáziu nema-

turoval a na konzervatoři pokračoval ve středoškolském vzdělání více uměleckým směrem, považuji dodnes gympl za školu, která ve mně vzbudila touhu po vědění, informacích, naučila mě se učit, mít všeobecný přehled, zajímat se o detaily a podobně.

Gymnázium Františka Živného tedy přejí k 100. narozeninám minimálně ještě jednou tolik let existence, spokojené studenty od malých primánů až po maturanty, pedagogy, pro které bude jejich práce posláním i radostí a budou svojí záslužnou prací i nadále formovat osobnosti budoucích lékařů, inženýrů, architektů, ekonomů, právníků nebo podnikatelů. A všem pedagogům, kteří v kronice školy za 100 let její existence zanechali nějakou stopu, ještě jednou ze srdce gratuluji.

